

אומנה באמנה

הזריזים בינינו כבר העלו לבודים את התחפושות וחיסלו את משלוחי המנות, אולם עדיין אפשר וכדאי להיזכר באחד מחסדיו של מרדכי שגלגלו את סיפור המגילה לסופו הטוב, "ויהי אומן את הדסה". מרדכי שאימץ את אסתר ודרש בשלומה, זכה בשל כך לדרוש בשלום האומה כולה. בת שבע שוב, שאימצה ילד עם פגם גנטי, חווה בחייה את ההבנה שמי שמאמץ ילד לא-לו, מקבל עזרה וכוחות משמים למילוי משימות לא שגרתיות | תמר צרור

בשבע שוב מטבעה נחבאת אל הכלים ולא היתה חושפת את סיפורה, אילולי תחושת השליחות המפעמת בה. תחושה זו מובילה אותה פעם נוספת "לצאת מעצמה", ולשתף אחרים בחייה הפרטיים, "ולו בשביל משפחה אחת שתאמץ אל ליבה ילד שנעזב", ויש רבים כאלה. כשבת שבע מספרת על האתגר הגדול בחייה ההתרגשות ניכרת

בקולה, ומדביקה את המאזינים לה. לפני כשמונה שנים נולד מתניה (שם בדוי) עם תסמונת נדירה ביותר הגורמת לעיוות קשה בפנים. עצמות לחייו היו חסרות, עיניו מתוחות, לסת תחתונה אינה מפותחת, אוזניים לא שלימות וחיך שסועה. הוריו שציפו לילד בריא ושלם לא עמדו בהתמודדות הקשה הכרוכה בגידולו והחליטו להשאירו בבית החולים. ◀

אבל חוץ ממנו הוא ככל הילדים. הידיעה שהיטבנו איתו נותנת את הכוח להמשיך ולהיטיב. אני גם רואה עד כמה ילדינו צמחו מהמקום הזה, מכוח הנתינה. כל אחד מהם נותן מעצמו במקום שבו הוא נמצא, כי הם יודעים שלחיות זה לתת".

מתניה הולך לבית ספר רגיל, ולומד בכיתה מתקשבת. לשאלתי כיצד מתניה מתמודד עם המציאות אליה נולד עונה בת שבע, "מתניה מבין את השוני שלו, הוא צריך להתמודד עם מבטים שנועצים בו ומילים פוגעות שנוזקות לעברו, ועם זאת הוא גדל כילד מאוד שמח. סיפור שממחיש זאת ארע לאחר ניתוח קשה מאוד שמתניה עבר, פניו היו מלאות בתפרים והוא היה שרוי בכאבים חזקים. למרות זאת במהלך האשפוז יכול היה לומר לי: "כיף לי להיות עם אמא, וכמה מתנות קיבלתי!", זאת אומרת שגם בתוך המצב הקשה שבו הוא היה נתון הוא הצליח לראות את הטוב. מצידנו, אנחנו משתדלים להעביר לו הרבה כוחות מחזקים של אמונה".

האם מתניה מודע לכך שהוא מאומץ?
"כן, ואנחנו גם שומרים על קשר עם הוריו הביולוגיים, אנחנו חוגגים ביחד איתם את ימי ההולדת של מתניה והם שותפים בחייו, קונים לו מתנות ונפגשים איתו. הקשר הטוב נועד להאהיב אותם עליו, להוריד את רמת הכעס בעתיד ולהקל בהתמודדות עם הבחירה של ההורים. החלום של בעלי הוא שמתניה יגדל ויגיד לנו, 'אני לוקח את המפתחות ונוסע לבקר את ההורים שלי'."

כשהבאנו אותו הביתה, דאגנו לכך שתהיה הרגשה של אח חדש ושותפות מצד הילדים... הם רואים בו אח לכל דבר, ולא יכולים לדמיין את המשפחה בלעדיו

שלנו, היכולת לראות את הנשמה ואת הפנימיות. את הפנים ולא את הפנים. עוד לפני שמתניה הגיע לביתנו, ראיתי על ילדיי שאין להם רתיעה או חרדה מילדים מיוחדים, ושהם מקבלים אותם בטבעיות ובאהבה.

"כשהבאנו אותו הביתה, דאגנו לכך שתהיה הרגשה של אח חדש ושותפות מצד הילדים, למשל הקטנים חילקו סוכריות בגן וקיבלו ציורים לכבוד האח החדש וערכנו קידוש בישוב. זה היה מאוד חשוב. היום הם רואים בו אח לכל דבר, ולא יכולים לדמיין את המשפחה בלעדיו".

דוֹאָה אֶת הַטוֹב

בת שבע מספרת על התיק הרפואי עב הכרס של מתניה, המעיד על ניתוחים וטיפולים רפואיים רבים שמתניה עבר ועוד יעבור, "מעבר להתמודדות הרגשית בגידול ילד בעל מראה קשה, הטיפול הרפואי מצריך המון כוחות".

מאין הכוחות לאתגר גדול כל כך?

"מבחן התוצאה. כשאני מסתכלת על מתניה, אני רואה ילד שמח, פורח, חכם, שובב, דעתן, אהוב ומאוד חברותי. מראה הפנים אמנם קשה,

בת שבע שוב, אמא לשמונה ילדים ומיילדת באותו בית החולים שבו נולד מתניה, לא יכלה להישאר אדישה ביחס לתינוק שנעזב במחלקת הפגים, "כשראיתי אותו לראשונה, למרות המראה הקשה, לא נרתעתי, ראיתי את התינוק שבו. ככל שהזמן חלף ולא מצאו לו מקום מתאים, הטרידה אותי השאלה מה יהיה עתידו, מכיוון שידעתי שרק חום של בית יחזיק אותו במצבו.

"למרות הטיפול המסור של צוות המחלקה, ניכר היה עליו שהוא גדל ללא קירבת משפחה. הוא שכב בשקט ולא בכה, כי לא היה מי שייגש אליו כל רגע, וזה מה שהדיר שינה מעיני. לילה אחד, כשלא יכולתי לישון מרוב מחשבות על מתניה, אמר לי בעלי, "תפסיקי לדבר, תעשי מעשים!", וכך התחיל התהליך שבסופו הפכנו להיות משפחת האומנה של מתניה".

איך הילדים קיבלו את מתניה ואת רעיון האומנה?

"הבחירה להיות משפחת אומנה למתניה היתה בחירה משותפת לכל בני הבית. הקפדנו מאוד להעביר להם את ההרגשה שכל בחירה שלהם תהיה לגיטימית, וכן הדגשנו בפניהם שבכל שלב הם יכולים לשנות אותה. כשערכנו הצבעה חשאית בסלון ביתנו הצביעו כולם 'בעד'."

"בבית החולים, כשראתה את מתניה לראשונה, אמרה לי אחת הבנות, 'איזה חמוד, את יכולה להביא אותו מחוץ!'. היא הצליחה לראות את המתיקות שלו, את מה שמעבר לשונה, וזו נקודה חזקה אצל הילדים

כנס לבבה השלישי

בנושא: הילד שבר את הכלים

מהי תרומת הפסיכולוגיה האמונית לחינוך בני דורנו

יתקיים ביום א', כג' בניסן תשע"ב, 15.4.12

בבית הכנסת הגדול בירושלים בין השעות 16.30 - 9.30

בהשתתפות: הרב אורי שרקי, הרב נתאי מלמד, ד"ר ברוך כהנא, ד"ר מיכאל אבולעפיה, יצחק ונועה מנדלבוים, ד"ר שלי גולדברג.

פרטים נוספים יובאו באתר: WWW.LEVAVA.COM **להרשמה בדוא"ל:** mercaz@levava.com

כוחות סמויים

כאמור, בת שבע חיה בתחושת שליחות. היא מודעת לכך שבתי הילדים ברחבי הארץ מלאים בילדים שהוריהם לא יכלו לגדל אותם, והם נמצאים במלחמת הישרדות. בעיניה היא רואה עד כמה השתנו חייו של מתניה מהקצה אל הקצה בזכות ההחלטה המשפחתית שקיבלו על עצמם לפני שמונה שנים. "רובנו חיים חיים מלאים בעשייה ובנתינה לזולת, וכל אחד חושב שהוא עושה את המקסימום מבחינתו בחייו האישיים, אולם האמת היא שבאדם טמונים כוחות סמויים רבים שהוא

אינו מודע להם, אלא רק כשהם באים לידי מימוש. "אדם יכול להמשיך בחייו הרגילים ולהתמלא בהם מנתינה אמיתית, אולם כאשר הוא מתחיל לתת מעצמו עוד, הוא מגלה את כוחותיו האמיתיים". בת שבע מרגישה "כמעייני המתגבר". למרות הטיפול המורכב והקשה במתניה, גידול הילדים והעבודה כמיילדת, היא גם מעבירה שיחות בפני נשים. בשיחותיה היא מצליחה להרעיד את הלבבות, עוצמות האמונה ועוצמות הנתינה העולות מתוך דבריה לא מותרות עיניים יבשות בקהל. "אני מרגישה שקיבלתי שמונה

מתנות חנים, וכעת אני עושה למענו יתברך, עוזרת לנשמות שלו. כל אחד צריך לחשוב מהי התרומה האישית שלו ואיפה הוא נותן מעצמו בשביל עם ישראל. אני קוראת לנשים לא לחשוש מללכת על אתגר כזה. אנחנו מרגישים שהקב"ה הולך איתנו יד ביד ומעניק לנו כל הזמן כוחות אדירים להתמודד עם האתגר בחיינו". ■

משפחה אומנת

משום שתמיכה רגשית, חיזוקים וכלים להתפתחות נפשית, רגשית ושכלית שילד כל-כך זקוק להם מגיעים קודם ממעגל האנשים הקרובים ביותר לילד, במקרה זה אלו הם בני המשפחה האומנת.

מכון סאמיט (מלכ"ר) קיבל לראשונה בשנת 2003 ובשנת 2009 את המרכז להפעלת שירותי האומנה במחוז ירושלים והדרום על פי תוכנית הפרטה של משרד הרווחה.

מהות תפקידה של משפחת אומנה היא לאפשר את התפתחותו הנורמטיבית של הילד בכל תחומי החיים ולהיות בית משלים לביתו הביולוגי של הילד. לשם כך ברוב המקרים (לבד ממקרים יוצאי דופן), ממשך להתקיים קשר קבוע עם הוריו של הילד.

הורים המעוניינים לשמש משפחה אומנת לילדים בסיכון מזמנים ליצור קשר עם מכון סאמיט: 08-6654292 למירה ורקר - מגייסת משפחות אומנה. המיון יחל עם בדיקת הקריטריונים הבסיסיים וקיום פגישת היכרות. פרטים נוספים ניתן לקבל באתר המכון: www.summit.org.il

האומנה מהווה מסגרת חוץ ביתית זמנית, חמה ואוהבת לילדים בסיכון שהוצאו מביתם בעקבות החלטת מחלקת הרווחה. אין מדובר באימוץ על בסיס קבוע המחייב קבלת אפוסטרופסות על הילד, לכן מעבר לקריטריונים מוגדרים כגון: גיל מתאים, מצב משפחתי, אי רישום פלילי, מצב בריאותי תקין וכו', הרי שכל משפחה בעלת לב גדול ורחב יכולה לשמש משפחה אומנת לילדים אלה.

משפחת אומנה הינה מסגרת משפחתית חלופית זמנית המאפשרת לתינוק מיום היוולדו ועד לבגרותו (18), לקבל את הדרוש להתפתחותו הנפשית, הגופנית, החינוכית והחברתית ולספק לו את הצרכים להם הוא זקוק עד שתתאפשר חזרתו להוריו הביולוגיים.

בכל זמן שהיית הילדים באומנה, המשפחות מלוות על ידי "מכון סאמיט" - המלווה את מתניה ומשפחת שוב, ליווי רגשי ומקצועי ומקבלות החזר הוצאות חודשי ממשד הרווחה. על פי מחקרים, משפחת אומנה הינה הסביבה הטובה ביותר להתפתחות תקינה ונורמטיבית של ילדים שהוצאו מביתם,

אין לך מצווה גדולה כמו פדיון שבויים (רמב"ם)

הראשל"צ רבי מרדכי אליהו זצ"ל: **"יד לאחים מקיימים מצוות פדיון שבויים"**

שתי מתנות ייחודיות המפארות את שולחן השבת יגיעו עם שלוח כל התורם למצוות "פדיון שבויים" להצלת הנשים והילדים מהכפרים הערביים
52 ש"ח לחודש למשך שנה בלבד | www.yadlachim.co.il

ת.ד. 551 ב"ב. התרומות מוכרות לצרכי מס לפי סעיף 46 ת.נ בנק הדואר 44-22-440 **יד לאחים 1-800-620-640**